

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măceșarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măceșarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 18 Octomvre.

Între proiectele, care s'au dat delegațiunei ungurești până acum, se află și respunsul la unele rezoluțiuni ale delegațiunei acesteia, votate încă în anul trecut. Rezoluțiunei, care privește înființarea unei academii militare în Ungaria, i s'a dat din partea administrațiunei militare respunsul următor:

„Lipsă de a se înființa o academie militară nu este nici acum nici în timpul cel mai de aproape. Cu toate acestea ministerul comun de război, satisfăcând dorinței delegațiunei a elaborat o programă, după care ar ave a se înființa și organiza un astfel de institut. La proiectul acesta a trebuit să se ia în considerațiune punctul de vedere al științei, cum este el astăzi, tot așa și recerințele pedagogice și sanitare. De basă la preliminarul de spese s'a luat o academie militară după formularul academiei dela Wiener-Neustadt. Statul efectiv ar fi 200 de elevi, reședința academiei în Budapesta. Înființându-se academia trebuie avut în vedere și o clădire nouă, care ar costa 1,828,330 fl. Arangierea la început ar costa 318,800 fl., așa că acum ar trebui spre acest sfârșit 2,147.130 fl. Înființându-se academie bugetul de război ar trebui să se sporiască cu 180,000 fl. pe an. În preliminarul acesta nu s'a socotit acuirea solului, pe care ar trebui să se clădească academie militară.”

Despre raportul dintre monarhia austro-ungară și principatul muntenegrean se scrie dela Cetinie lui „P. Ll.” că principele muntenegrean călătorește prin districtele, unde se află internați insurgenți fugiți și că călătoria aceasta este o demonstrațiune contra monarchiei austro-ungurești. Scopul acestei călătorii demonstrative după „P. Ll.” ar fi mai departe a comunica căpeteniilor insurgenților intențiunile țarului și panslavistilor

ruși și la dorința espresă a țarului a le da voie să umble nejniști pe teritoriul principatului, unde le place, și în sfârșit a le vesti că li se vor restitui armele, care li s'au luat, când au trecut preste fruntariile muntenegrene. „P. Ll.” spune mai încolo că principele a publicat în foaia sa un conspect despre speșele avute cu cordonul din timpul insurecțiunei în Erțegovina și cu cei internați, numai pentru ca să pună la dispozițiunea diplomației rusești material, din care să se poată vedea numărul emigranților. Principele ceruse sumele atinse mai sus dela ministrul austro-ung. Kálnoky; dar după ce a primit respuns negativ, s'a îndreptat cu cererea către țarul rusesc și acesta ia și dat banii ceruți din casa sa privată. Corespondentul exprimă temerea, că internații eară vor trece în Erțegovina spre a înmulți numărul insurgenților.

Din Franția vin sciri cari înșuflă grige. Clericali și socialiști se întrec în exploatarea creduliității lucrătorilor. Guvernul republican se dăce că a dat de urma isvorului simptoamelor de anarhie din țilele din urmă în diverse părți a țerei. Guvernul puse la cale și o perchizițiune și judecare a celor culpabili încât a putut pune mâna pe dēșii. Dar soții lor liberi au amenințat prin epistole pe magistrați, și atât magistrații cât și juriu n'au mai voit să continue pe tractarea judecătorească. Se dăce că Bonapartistii declară că conțează la o revoluțiune socială, care le va da ocașiune a salva de nou societatea.

În Germania, la alegerile în dieta prusiană au învins conservativii. Semn că politica economică a lui Bismarck are mulți aderenți în popor.

Comisiunea dunăreană se va intruni la ședințe țilele cele mai de aproape. Bărere a plecat dela Paris, ca să poată fi de față la deschiderea sesiunii.

Din dieta Croației.

În săptămâna trecută deputatul David Starcsevics a dat privilegiu la o nouă ședință sgomotoasă. Scandalul ar fi luat dimensiuni mari, dacă vice-presidentul dietei Hrvat nu ar fi detras din vreme cuvântul deputatului Starcsevics, care venise la ședință cu un convoluz de cărți și scrisori, ca să dovedească cu ele cum guvernul a „trădat patria croată.”

Deputatul Miskatovics a dat espresione convingerei, că scandalurile provocate de opoșițiune în dietă nu fac țerei onoare și de aceea doresce, să se aducă lege, prin care scandalurile în dietă să fie imposibile. Față cu discursul deputatului Folgenovics din altă ședință, Miskatovics susține că pentru Croația nu e nici o rușine, dacă Zsivkovics, capul de secțiune, în congresul sērbesc, a atras atențiunea alegătorilor, cu ocașiunea alegerii de patriarh, asupra unui Sērb, care înainte Sērbilor a avut mai puțină trecere ca înainte guvernului unguresc.

Miskatovics desvoaltă mai departe raportul Croației, către Ungaria, și dăce că la 1527 dieta din Cetinie numai de aceea a ales rege pe Ferdinand, fiindcă acesta avea drept la coroana Ungariei. Pe lângă aceasta Petru Zrinsky, banul, marele bărbat al opoșițiunei, a numit Ungaria scumpa sa patrie. Oare strămoșii nostri continuă Miskatovics și-au iubit mai puțin patria? Oare trădare de patrie este, când un popor oare care, dacă nu poate exista el de sine, se rașimă de altul mai puternic, pentru că în chipul acesta să se poată întări și să și poată organiza afacerile sale interne? Dacă nisuesce, ca consolidându-se materialicesce să devină un centru pentru popoarele sorori de aceeași gintă? Din considerațiunile aceste recomandă primirea proiectului de lege.

David Starcsevics roagă dieta în numele minței sănătoase și în

numele demnităței casei să fie ascultat. Amintesce apoi de una din broșurile lui Vonscina, în care numesce bandă de lotri pe acei, ce doresc a fi în legătură cu Ungaria. „Vonscina — continuă Starcsevics — v'au caracterizat bine! Numai pagubă că s'a amestecat și el în banda de lotri. În cele din urmă de aceasta nu mă mir. Pentru mine însă este ceva suprinător, cum s'a putut întâmpla ca un bărbat ca contele Pejacevics să se pună în fruntea unei astfel de bande de lotri și de miserabili (Sgomot mare. Din galerii se aud strigări: Să trăească.)

Presidentul atrage atențiunea deputatului că trebuie să se exprime mai cuviincios, căci altcum va fi silit a propune să i se detragă cuvântul. Starcsevics: Ceea ce dăce e tipărit în broșură. Pentru ce n'ați confiscat broșura? După aceasta amintesce de o conversațiune din broșura lui Macanec, după care Vonscina, când i s'a cerut bani pentru un redactor bolnav croat, a dăce: „Crepere-ar!” (La ordine La ordine!)

Presidentul: Propun să se detragă deputatului Starcsevics cuvântul.

Starcsevics continuă discursul seu în sgomot, gesticulând cu mâinile (Întors spre majoritate) Vedeți că Vonscina v'a caracterizat bine (Cătră president): Nici Dta nu ești mai bun decât ceilalți!

Majoritatea primesce propunerea presidentului și lui Starcsevics i se detrage cuvântul.

Schramm exprimă părerea sa de reu că opoșițiunea provoacă scandaluri. Suspectarea cu reacțiunea, cu tradarea și cu alte de felul acesta și au perdit tot prețul.

Vojnovics, cu provocare la situațiunea nefericită a țerei, nu așteaptă nici un bine dela legea proiectată și nu o primesce.

Desbaterea mai departe asupra proiectului se amână pe altă ședință.

FOIȚA.

O rugăciune*)

— Novelă. —

De Carmen Sylva.

(Urmare.)

Dar opiniunea publică nu se mulțămă cu atâtea, ea nu voia să creadă vre o minune, ci căută să ispitescă ce s'a întâmplat.

Sfântul scaun judecătoreșc a arestat pe Barbara, și în închisorile suterane a supus-o la torturi, rupând varga peste ea. Ea nu putu să probeze, că n'a pregătit vrajuri, beuturi fermecătoare și altele de aceste, cari puteau să fie folositoare, dar și stricăcioase; nu putu să probeze, că în timpul din urmă nimenea n'a dat de acele; numai aceea nu scia: cui? Fu condamnată la rug și numai pentru aceea nu se execută sentința, căci se speră că prin tortura va da deslușiri.

*) „Familia.”

Căți va oameni șopteau și despre bunica Berthaldei, despre care se scia că voia să aibă pe Tassilo pentru nepoata sa. Dar dēnsa era bogată și cu autoritate și nimene, nu cutează să și pună mâna pe ea.

Berthalda a fost în timpul din urmă atât de veselă, și în aceste țile purta un doliu atât de adūnc, încât fu cruțată de ori ce bănuială.

Mama Edithei nu era în stare să dea un respuns cum se cade; ea părea cu totul smintită.

Raoul îndeplină iubitei sale moarte servițiile din urmă; el nu se despărți de lângă ea, până ce țarina se aridică pe mormēntul ei. Atunci se culcă îmbrăcat în patul său, atât de obosit încât nu se putea nici mișca. Un fel de amorțeață mută cuprinse trupul lui apăsându-i și sufletul.

Suferințele vremii din urmă i păreau retrase la o depărtare nemăsurată. Gândia că dēnsul este un grăuncior de pulvere într'un cerc mic, care se lărgesce devenind o arenă nemărginită, mai apoi se micșese cu în-

cetul, spre a se lărgi și mai mult, și eară și eară, până în infinit, până când în urmă dēnsul adormi. Părea că a murit atât de liniscit zăcea acolo, cu ochii căduți în lăuntru, cu țēmpelile și fața ca de om bătrân. Resufla atât de lin, parcă voia să încete; nu și redica mâna secată de pe inimă.

Nici atunci nu se destepță, când noaptea adūncă ușa i se deschise încet și intră o figură învălă, închișidend ușa după sine cu luare aminte.

Aceea puse pe pământ o lampă mică; lumina acesteia fugi pe pământ până la pat.

Atunci figura se apropiă de pat desvêlindu-se. Dar când zări pe Raoul scoase un strigăt:

— Și tu ești mort!

Apoi cădu în genunchi înainte lui și acoperi cu sărutări mâinile aninate în jos.

El își deschise ochii și câteva secunde o privi cu ochi ficsați fără de a o recunoașce.

În sfârșit el se trezi.

— Berthaldo! Tu aici? Noaptea? Ca un spirit fără linisce!

Nu venii la frate-meu, — răspunse ea cu glas adūnc, care părea a veni dintr'un mormēnt, — ci la preotul căci vreau să mă mărturisesc.

Raoul se redică pe dunga patului; fața lui obosită trădă o așteptare plină de spaimă.

Berthalda își puse mâinile încleștate pe genunchii fratelui său și și lăsă capul înclinat pe mâni mai multe minute.

Nu se putea auzi alt ceva decât respiraarea lor.

Raoul privi spre cruce, parcă voia să caute acolo puterea spre a suporta cele ce avea să audă și și puse mâna pe pērul creș al surorii sale. Într'aceste el gândi la acel pēr, care-l atinse încă în aceasta dimineată și care acuma zăcea subpământ, — dar nu tot! Nu căci o buclă se afla pe pētul lui, spre a se îngropa numai de odată cu el.

Atunci Berthalda își înălță capul.

— Trebuie să fie! — începu ea. De ai sci ce-am făcut, nu m'ai atinge, atunci m'ai respinge ca pe o fiară veninoasă.

Congresul Economic.

Avem prima ședință publică, după constituirea congresului. Până acum s'a lucrat, și înainte și după ameați, cu o vrednică străduință, în secțiunile Ieșeni încep a să interese de ceea ce se petrece în mijlocul lor. Unele nume cunoscute lipsesc cu toate acestea: unde sunt de. Vizanti, Drossu și alte notabilități a le capitalei a doua?

Avem multe persoane distinse între noi. Văd pe dd. Hăsdău, Laurian Xenopol, Iacob Negruzzi etc. Nu mai pomenesc pe comitet. O mențiune onorabilă. Bătrânul Arion a fost astăzi neobosit în secțiunea industriei. S'a făcut atâtea propuneri! Trebuia răbdare ca să se citească și să se asculte toate. Propunerea dlui Xenopol Al. în numele unui comisuni ieșene, a fost cea mai însemnată: a îmbrățișat reorganizarea noastră economică cu multă pricepere, pe toate terenurile ce privesc industria A. crea scoalele de meserii, dar adevărate scoale. Ele se fie rezervate numai pentru Români. A... Cetitorul se mă ierte că mă opresc. În loja de lângă scenă, câte-va cocoane și un boier o taie în franțozesce. Să fie române?

Membrii foarte mulți astăzi: peste trei sute.

Ședința se deschide; sunt oarele 3 1/2. Se citește procesul verbal al ședinței de ieri.

Se citesc adrese nouă de aderare: dela d. Lupascu, București, d. avocat Fusea, Ploiești; dela d... Dimancea, d. Dr. Cantemir, Piatra; D. Ciolac Botoșani; Dr. Boianu, tot de acolo d. Ștefănescu, Constanța; d. Virgolic, Bêrlad, dl Locuștean, București.

D. Minovici ia cuvântul, Timpul de lupte, de restrițe nu ne-au dat până acum pace, de a ne ocupa de organizarea noastră economică. În sfârșit generațiune actuală e dator să înceapă lupta pentru emanciparea economică, precum generațiunea bătrână a luptat pentru cea politică. Avem un popor blând, moral; avem un pământ mănios e vorba să ținem seamă de aceste elemente. E vorba de a stabili un regim economic, care să ne pue în poziție de a trăi prin noi înșine. În acest scop ne trebuie, întâiu se întorcem în sistemul nostru de dări publice, egalitate. Milionarul nu plătesce astăzi mai mult de câr sêracul. Străinul e într'o pozițiune mai avantajoasă. Să despovărăm poprietatea rurală, căci despovărăm agricultura. În al doilea plan, vine industria. Să nu uităm în această privire, că spre a ne crea o industrie, trebuie să creăm întâiu o clasă de uvrieri. Acestei clase trebuie să i asigurăm o viață îndestulătoare, că alt-fel industria noastră va fi năpădită de evrei streini. D. Minovici termină făcând urări de isbândă întâiului congres economic român.

D. Hăsdău *) ia cuvântul între aplause.

Domnilor! Împregiurările numi vor permite a sta până la finea acestui congres.

*) Din „Românul“.

— Eu sunt preot, ăise Raoul.

— Să veți, Raoul, sunt lucruri pe cari le putem suportă și sunt lucruri pe cari nu le putem suportă.

Raoul privi earăși pe cruce, apoi spre biciul de tortură, care zăcea lângă ingenunchioare și spre petrele pe cari picura sângele său și pe cari dăcuse ca mort.

— Și eu n'am putut suporta că Tassilo era al alteia și nu al meu. Să veți Raoul tu nu scii ce este amorul — și la vorbele aceste un suris ca și o umbră trecu pe fața lui, dar Berthalda nu-l veđu, — căci atunci ai întâlege, că aceasta este o putere care învinge toate, care poate să prepădiască inima, priceperea și cugetele și care poate să ne întunece.

(Va urma.)

Profit dar de ocaziune pentru a dice și eu un cuvânt, pentru a arunca și eu un grăunte în această brazdă a viitorului nostru economic.

S'a terminat manevrele dela Bêrlad; s'a început o mișcare în Iași. Aci ca și acolo preparațiune pentru luptă. Acolo lupta cu sabia și cu pușca; aci cu compasul și cu cântarul. Aci ca și acolo, o luptă națională: dorul Românului de a trăi prin sineși.

Dar pentru a ajunge la acest înăreț act de maturitate, de viață individuală, de încredere în forțele noastre organice, a trebuit să învățăm multe dela dascăli străini. Le mulțămim pentru învățatură. Mulțămim mai întâiu vecinilor, cari ne-au îndemnat a pune mâna pe armă, căci peste asteptarea și chiar peste dorința lor, ne au făcut să arătăm lumii că nu ne batem mai rău de cât dênșii, dacă nu mai bine. Evreii, pe de altă parte conduceau comerțul român. De acum se ne lase în pace. Drept mulțămim le rămâne mângăierea de a fi înlocuiți prin nise urmași tot atât de destepți, tot atât de ageri, dar cu mult mai... mai... mai cu puțin falimente. În scurt fie la resboiu fie în negoț, ne-a sosit timpul de a fi stăpâni la noi a casă.

Se ăicea altădată că Românul nu poate fi soldat. Acum se pretinde că el nu poate fi meseriaș sau negustor. Apoi de! o Griviță am luat-o dela păgâni; vom mai lua dela păgâni și pe cealaltă Griviță. Să vă spun o anecdoă. *Se non vera, e ben trovata.* Nisce precupeți Evrei, plângându-se de băfeii Olteni veniți aci să le facă concurență, ăiceau cu supărare: „chinchirentă, chinchirentă, dar ce caută chițitul la brâu! Ce caută? Să trăiască Oltul! O națiune o viuă numai atunci, când scie a învăța de o potrivă bine și cumpăna și cuțitul. Virtutea ostășească trebuie să meargă braț la braț cu spiritul industrial.

V'am spus la început, că acest congres mi amintesc manevrele dela Bêrlad. Ploile n'au permis acelor manevre a se desfășura în toată splendoarea lor; dar a fost de ajuns o ăi, o singură ăi, pentru ca oastepeții militari din țările cele mai civilizate să admire mica oștire română, prevestindu-i un mare viitor. Nici acest congres nu poate să dureze mult. Să nu ne amăgim a crede că într'o ăi sau două vom fi în stare a atinge măcar în treacăt nenumărate probleme ce ne împresoară. Dar o ăi, dlor, o singură ăi ne ajunge ca să punem piatra la înființarea, în fie care district a câte un comitet pêtuns de trebuințele și însuflețit de dorințele noastre, toate comitetele lucrând apoi în cursul anului, culegând observațiuni și experiențe, adunând lumine pentru viitorul congres.

Terminând, îmi aduc aminte de o placută sarcină. Amicul meu, d. Aurelian, eminentele economist român al cărui loc ar trebui să fie între fruntași acestui congres regretă că nu poate de cât săi trimiță de departe urările sale, rugându-mă să vă ofer din partea importanta lucrare intitulată: *Cum se poate funda industria în România.* O depun pe birou în trei esemplare.

Și fiind-că vorbesc de un ministru, numele unui alt ministru vrând-nevrând îmi tresare în memoria. Pe când capitala Moldovei îmbrățișează cu căldură pe micii Olteni cât de fericit ar fi acest congres de a vedea în sinul său pe marele Oltean, a cărui inimă a răspuns tot-dea una cu entuziasm la ori ce cugetare românească!

Dar trebuie să sfîrșesc, și voi sfîrși anume prin două învățăminte din istoria noastră națională.

De câte ori un pericol comun a amenințat România toți Români au fost uniți, ei au reușit tot-dea-una.

Aceste două mari învățăminte istorice se resumă într'un vechiu proverb românesc, un proverb puțin estetic, dar de o energie adevărat omerică. Țăranul nostru ăice: „unde scuipă un singur om, se usucă, unde scuipă un sat întreg umblă moara.“ Noi ne plângem că moara românească numai umblă, copleșită de buruene evreiesci; ei bine să nu mai scuipăm unul câte unul, ci să scuipe satul întreg.

D-na Zaharescu (Bucuresci) vorbește în numele societ. „Furnica“.

Membrele acestei societăți vor căuta și ele să adauge un grăunte la întemeierea industriei naționale. (Aplause). Ele vor avea în vedere industria casnică. O mișcare s'a început deja în acest sens, dela țară la oraș, până la tron. Regina însăși a schimbat haina de bal, cu haine naționale (aplaude). Progrese s'a făcut; M. S. Regina a înființat scoala Elisabeta Doamna, unde nu se confecționează de cât costume naționale. Aceste însă nu erau de ajuns, trebuia un fond care să ajute această mișcare. În acest scop s'a înființat soc. „Furnica“. Ea a deschis un bazar în București și nu va face ca furnica din fabulă, care a lăsat pe bietul greer să piară de foame, ci va înființa noi bazaruri, începând cu Iași. Doamnele și d-nii români pue-și umeri la înaintarea acestei opere mărețe (aplaude nesfârșite.)

Dl Troteanu salută această întrunire a comercianților și industriașilor ca una din cele mai mari sărbători naționale. Să nu uităm în lupta începută, că instrucția face pe om și omul pământul. Ultimele d-sale cuvinte sunt în fine pentru scoale. În ridicarea lor stă mântuirea noastră. Să lucrăm cu toții pe această cale, căci numai în acest chip putem scăpa de inimizii noastre și ai lumii în țări (Aplause). Să dea Dumnezeu ca lucrarea acestui congres să fie de bun augur. D-sa încheie cu să trăiască MM. LL., Să trăiască România, și... aici face o eroare de sigur nevinovată în loc a ăice „trăiască amicii ei (ai României) ăice: trăiască amicii mei. (Haritate urmată de aplause).

Nici un păcat!

D Xenopol. Pe d-sa l'a adus la acest congres instinctul progresului. Ne va lumina asupra acestui pericol. Munca agricolă e cea mai grea: pe ea și a ales-o țeara noastră ea e cea mai puțin resplătită. Cea mai ușoară și mai bine compensată e a comerciantului. Noi lucrăm, cu sudori grele, pentru comerșanții străini, sântem reduși în starea de a ăi, a fi dați Europei. Acesta e pericolul. De 5, 6 ani exportul nostru e mai mic de cât importul. Resultatul e, că proprietarul să împrumută și ipotecează moșia. Cui le împotecăm? Bancheșilor cari sunt străini. Ne vindem țeara la streini, și să băgăm de samă, că cine perde economicese o țară, o perde și politicesce — Cuțitul ne-a ajuns la os; sântem copleșiți. Aceasta ne-a strâns astăzi aici. (Aplause). Ne-am deprins cu o civilizațiune falsă și costisitoare. Mântuirea e în introducerea industriei și comerțului.

Ceea ce nu poate câștiga prin agricultură poporul nostru trebuie să caute a putea câștiga prin aceste în-deletniciri. Cine ne-au desvătă de ele? Guvernele trecute, chinurile de boiere, ce se cumpărau cu câte doi trei galbeni: pe urmă a venit funcționarismul. Unde este isvorul acestui rău? În scoalele noastre cele rele, improductive. Chiar și din scoalele noastre de meserii, comerciale de agricultură încep să răsără funcționarii. Și apoi care e nebuia cea mai mare? Că în scoalele comerciale am primit și străini și i-am învețat astfel cum să ne spe culeze. Într'o țară de pensionari și funcționari, libertate însă nu poate fi. Doue pericole sânt așa dară; unul exterior, findcă ne vindem țeara la străini spre a ne plăti datoriile și altul intern, că neavând o clasă de comerșanți și industriași, sntem în pericol a ne perde drepturile politice.

D. dr. Garoflid vorbește ca reprezentant al Soc. Cooperative din Ploiesci. Astăzi se face — ăice d-sa — a doua unire, unirea economică a țerei noastre. Voința omului face tot. Să perfecționăm agricultura și să creăm acele industrii, cari sânt legate de ea.

Congresul nu trebuie să înfățișeze o rămură singură ci pe toate. Să ne adresăm și guvernului și să i cerem sprijinul în întreprinderea începută. D Garoflid trece a supra justiției, și se plânge că ea la noi e scumpă și târzie. Să rugăm pe guvern să reducă taxele de timbru și să împutineze formalitățile. D. Garoflid vrea să vorbească și despre administrație... E întrerupt, căci a eșit din cercul lucrărilor congresului. O gură rea i propune să strige: trăiască MM. LL. (Haritate). Vorbitorul se rezervă dară earăși pe lângă industrie și cere încă odată să se desvolte întâiu cele împreunate cu agricultura. Le numără pe rënd și lumea mai îmblănzită acum, il aprobă.

D. R. Porumbaru: Un vuet de alarmă se aude în toate țeara. A intrat în casa noastră un inamic, cu atât mai periculos cu cât lucrează pe nesimțite. Avem, deja începuturi de industrie. De ce nu înfloresc însă? Find că se ved fără ajutoare în luptă cu străinii. Ce ne trebuie dară O vastă societate, care să ajute industria noastră (Aplause). Să se facă pentru lucrătorii români premii și remunerațiuni. Industria mare are trebuință de protecțiune. Când vom încheia convențiuni noue comerciale să ținem seamă de acest principiu. Un exemplu: Abia s'a făcut la Bacău începutul unei fabrici de hârtie, și fabrica nemțească din Zernesci, ca să i facă concurență, a hotărît să înființeze în țară la noi o singură mașină, care să prefacă pasta de hârtie, preparată la Zernesci, în hârtie. Pasta are să o treacă la noi ca articol brut, ocolind astfel vama, care ar trebui să o plătească pentru hârtie. D. ingin. Porumbaru își exprimă în mijlocul aplauselor incredințarea, că guvernul va împedeca o astfel de eludare a legii. Pentru ridicarea industriei minelor, vorbitorul cere elaborarea unei bune legi și înlesniri de capitaluri. Să ne unim cu toții împregiurul aceluiași stindard, spre a scăpa țeara de pericolul în care se găsește. (Aplause).

Să pomenim și de d. Creangă Umorul d-sale e cunoscut, și cu umor a vorbit și astă dată. Ați venit să ne vedeți, ăice d-sa. Ei bine, ne vedeți; Iași sunt jidoviți! Romanul și Bacăul jidoviți. Neamțul și Falticeni jidoviți Ce mai așteptăm? Dacă nu vom scăpa țeara acum, nu vom mai avea ce să lăsăm copiilor nostri. De aceea să punem umăr la umăr, să înceteze urile între noi, să ascultăm de capii nostri ca cu toți să ne scăpăm moșia de lepra evreească.

D. Crăciun vorbește cel din urmă. Între aplausele salei, care începe a se goli, d-sa pledează pentru înființarea de societăți de consumațiune în toate orașele, cum este deja una în Bacău, cari să nu mai cumpere nimic decât dela Român.

Ședința se ridică pe la 11 1/2. „Naț.“

Varietăți.

* (Avansamentul din Noemvire în armata c. reg.) S'a denumit cu ocaziunea aceasta 17 generali majori, 40 colonel, 48 loc-coloneli, 76 majori, 452 căpitani, 302 locot. superiori, 199 locotenenți, afară de marina, de auditoriat, intendanța, medici și alte ramuri administrative militare.

Între acestia din lista câtă s'a publicat, găsim și un român, pe colonelul denumit Teodor Seracin în reg. de inf. Nr. 43

* (Convocare.) Domni membri ai comitetului Reuniunii învățătoresci din districtul Sibiului sânt prin aceasta invitați la ședința, ce se va ține Vineri în 22 l. c. în locuința presidiului, ulița crucei Nr. 16. Începutul precis la 10 oare a. m. Obiectul: Actele aprobate ale adunării generale

trecute și esecutarea dispozițiilor ei. Curenții.

Sibiu în 18 Octomvre 1882

Presidiul Reuniunii învățătorilor gr. or. din Districtul Sibiului.

Simeon Popescu m. p.,

* (Învițare.) Adunarea generală anuală a despărțământului III (Sibiu) al asociației transilvane pentru literatura și cultura poporului român, ce se va ține în acest an — conform concluderilor luate în adunarea generală din anul trecut — în comuna Porcesă se conchiamă prin aceasta pe Duminecă în 24 Octomvre (5 Octomvre) a. c., la care avem onoare a invita pe membrii acestui despărțământ și pe toți cei ce se interesează de cultura poporului român.

Sibiu, din ședința comitetului despărțământului, ținută în 29 Septembrie (11 Octomvre), 1882.

Dr. I. Pușcariu m. p. Dr. I. Crișan m. p.,
directorial desp. III secret. subst.

* (Foc în păduri.) În zilele aceste nu mai puțin de cât patru focuri s'au putut vedea din loc, cum pustiie pădurile: în munții Orlatului, în muntele „Muma” deasupra Cisnădiei și Sadului, în munții deasupra Porcescilor și la poalele Surului. Paguba, nu poate fi neconsiderabilă cu deosebire în cele două locuri mai atâtâu amintite. Regretăm astfel de pagube pentru că afară de capitalul ce se mistue în lemne, mai vin a se socoti și consecvențele pustiirii pădurilor, cari se manifestă în timp de ploii îndelungate și în timp de potopuri. Îkundările sunt atunci mai fusteste decât focul însuși.

* (Foc.) Ni se spune că în Orlat a ars eri aproape două uliți întregi.

* (Segedinul în pericol.) Dela Segedin se telegrafează, că în vre'o câteva zile a crescut apa în Tisa unsprădece decimetri. Telegrama adaugă mai departe că s'au luat măsurile cele mai serioase pentru asigurarea Segedinului.

* (Ape mari.) Abia se începuse reparaturile la clădirile, drumurile de fer, drumurile de țeară, stricate de apele din luna lui Septemvre în Tirolul de meadăzi și în Italia superioară, și telegrame din Klagenfurt, Meran, Bolzano etc. vestesc pustiiri noue de ape.

* (Patișianae res.) În sfârșit, fiindcă am promis, trebuie să revenim și asupra afacerii provocate de „Refrângerile” dlui R. Patișă, publicate în Nr. 105 al foaiei noastre la ordinul judecătorei cercuale din loc. Dacă era în drept dl R. P. a pretinde dela noi publicarea refrângerilor sale, judece publicul. S'a publicat în foaia noastră mai întâiu o mulțămîta publică. Dl află de lipsă a ataca mulțămîta publică. La atacul acesta răspunde atacata, care a fost subscrisă mulțămîta publică, cu care noi am creșut că în coloanele cele înguste ale ăiarului nostru lucrul poate fi încheiat. On judecătoreia a fost de altă părere pe care noi, fiind convinși că după lege provocatului, ear nu provocătorului, se dă dreptul de a răspunde, cu tot *officium non fallit* — nu o împărțăm dar a cărei urmări ne silesc acum indirect a da loc unei duplici sub rubrica „loc deschis”. Dar cu aceasta noi declarăm odată pentru tot-deuna controversa încheiată și dacă lucrul nu s'ar părea unei sau altei părți lămurit de ajuns, se ia refugiu la calea justiției.

* (Diarele din România) ear le primim neregulat. „Alegătorul” nu ne mai vine dela 7 Septemvre a. c. Cu ăiarul acesta, mai în tot anul, cam pe același timp, o pățim așa, încât o reciprocitate năntreuptă pare că este o imposibilitate. Celelate ne vin cam a două ăi și a treia ăi, a une oreă. două poste de o dată. Ne rugăm de toate on. Administrățiuni a cerceta după cauzele ne-

regularității, care nouă ne aduce pagubă și a le delătura.

Mai nou.

Belgrad, 30 Octomvre n. Eri a demisionat cabinetul întreg, regele însă n'a primit demisiunea. Regele a chemat eri pe fostii ministri Ristici, Miloicovici, ca să se consulte cu dănsii asupra situației. Din aceasta s'a escat fama, că Ristici ar fi însărcinat cu compunerea unui cabinet nou, ceea ce însă nu s'a constatat.

Loc deschis *)

Mult Onorabile Dle Redactor! Dacă dl adv. Rubin Patișă în „Refrângerile” publicate la impunerea Judecătorei din Sibiu, în Nr. 105 a „Telegraf. român” nu avea afabilitatea de a-mi imputa, că administrez fără controlă averea fondului Reuniunii femeilor române din Abrud, nice la u cas nu aveam se-i mulțămesc pe aceasta cale, pentru cuvintele de adio, adresate mie în „refrângerile sale. — De oare-ce însă atât On. publicului cetitoriu, cât și celui din acest ținut, sunt datoare a da deslușiri în aceasta privință deoparte și pre Dl Rubin Patișă a l informa mai bine, de altă parte: Te rog Dle Redactor a-mi da în coloanele ăiarului cel redigăți, ultimul cuvânt în această afacere. —

Este neesactă afirmațiunea Dlui adv. Patișă că fondul Reuniunii noastre se administreză de mine, și încă fără controlă.

Nu mai puțin neesactă este și afirmațiunea, că cassiera, și-ar fi dat demisiunea.

Rățiunile reuniunii noastre probează pre deplin, că Dna Anna Ivascu, cassiera Reuniunii, administreză averea, sau fondul acestei Reuniuni, tot această probează și protocoalele Comitatului, că doamna Ana Ivascu nunu mai nu și-a dat dimisiunea, ci oficiul și-l poarta cu cea mai mare punctuositate și acurateță. —

Este și mai neesactă afirmațiunea de rea credință, că piatra auroasă dela baia „Concordia”, s'ar fi vëndut fără de licitațiune Dlui Alesandru Danciu, va se ăică în detrimentul Reuniunii. Spre combaterea acestei aserțiuni tendențioase, mi iau voie a aclude aci /- în origine, chiar protocolul de licitațiune care sună astfel:

Prea Onorată Dnă Președintă! Conform îndrumărei primite spre a vinde piatra după un băeșu, votată de adunarea generală a societății „Concordia” pre anul curente, în folosul fondului merit pentru înființarea scoalei de fetețe în Abrud, subscrisul a încercat că aceea să o vëndă cât s'a putea mai bine.

Făcend cunoscută vëndărea acelei petri, mi a oferat:

I. Ionuț Nicolae	200 fl.
II. Brădean Stefan	220 „
III. Macaveiu Macarie	250 „
IV. Dl. adv. Alesandru Filip 260 „	

adecă două sute șaseșeci de floreni val. austr., și aflând acest ofert de mai avantajos, toată piatra produsă și producendă până la finea anului curent, am dispus să treacă în proprietatea oferentului Dn Alexandru Filip adv. în Abrud., eară prețul aceleia ca 260 fl. v. a. am onoare a'l aclude, aci sub /- spre mai departe competentă dispozițiune. —

Ve rog P. O. Dna președintă a primi espresiunea deosebitei mele stime. —

Bucium în 14 Octomvre 1882.

Alesandru Danciu
direct. fod. Concordia.

Acum cred că din actul present se va putea convinge, atât dl Patișă despre contrarul și neadeverul afirma-

*) Pentru cele de sub rubrica aceasta Redacțiunea nu ia responsabilitatea.

Red.

țiunei sale, cât și On. public cetitoriu despre starea adeverată a lucrului.

Apoi ca atât Domnia-sa cât și pricepătorul care i a suflat această afirmațiune să se convingă că aceea piatră, s'a vëndut cât se poate de bine, mă provoc la toți Onorabili consoți dela societatea „Concordia”, cât și la conlusele aceleia, în sensul cărora piatra auroasă după un băeș, s'a vëndut pre anul 1881, numai cu 100 fl. v. a., și nu cu 260 fl. v. a., după cum se vëndu piatra Reuniunii.

Este dară foarte necorectă pro cederea dlui Patișă când se încearcă a înștrăina de cătră Reuniune această societate, căreia i-se poate atribui cel mai mare merit la ridicarea fondului Reuniunii, care astăzi trece peste 2000 fl. v. a.

Te asigură mai departe dle Patișă, că publicul din jurul meu nici decum nu este terorizat, și espus a fronturilor, după cum îți place a mă învinui, ci din contră întreg publicul căruia, ca și mie îi zace la inimă nu-mai înaintarea scopului Reuniunii, — și aceasta nu este numai o mână de oameni, — cu puteri unite, și cu inima curată în cea mai bună armonie, fac tot ce nu mai se poate, pentru ajungerea scopului; și mi place a crede — fără a mă măguli — că acel public nici odată nu s'a adresat la dibacea dtale peană, ca cu ajutorul judecătorei săi forțezi apărarea intereselor pe calea publicității. Încât privese cealaltă grămadă de peatră, — spre scopul inventat de dta, — cred că ajunge a'ți dechiara simplu, că ai născocit'o din vēnturi.

Retăcind toate invectivele cu puțină manieră, și nobilitate mie atribuite de cătră laudatul dn Patișă, nu pot ca să nu i vădesc și neadeverul principal din următorul pasagiu „că până la adunarea sumilitei de 45 fl. nici un pas nu s'a făcut, pentru înființarea unui atare fond, și că scrișoarea reuniunii din Brașov este mai târzie și cu 10 ani după 1866”. Cât adever conțin cuvintele dlui Patișă din acest pasagiu constată scriptul Onorabilei Reuniuni a femeilor române din Brașov, aci alăturat în original // care sună astfel: Nr. 12 1866.

Cătră Onoratul Comitet filial al Reuniunii femeilor române din Abrud.

În ședința Comitetului R. f. r. din Brașov din 2 Martie a. c. s'a adus la cunoscință și pertractare, decisiunile Onor. Comitet filial din Abrud, aduse în ședința sa din 26/1 1866.

Comitetul R. f. r. de aici, a primit cu viaă plăcere, înștiințarea despre zeloasa îngrijire a spectabilului Comitet filial din Abrud pentru înființarea unei scoale de fetețe în centrul „Munților apuseni” ceea ce este în adever scopul reuniunii femeilor române, corespundătoriu. Încât pentru mijloacele din care se putea înființa și susține o asemenea soală de fetețe în Abrud, On. Comitet nu se dechiară nici într'un fel, ci face nu mai întrebarea la Comitetul de aici, ca poate fi sigur de ajutorul promis pe anul 1867?

La aceasta comitetul în ședința menționată au decis a se răspunde etc. etc.

Brașiov în 7/19 Martie 1866.

Atanasia Datcu.
președintă

Așa cred, că aci numai lipsese nici un comentariu, pentrucă Dl Patișă este combătut destul de înverdat și predeplin, prin aceste documente originale și neresturnavere. În fine dle. Patișă se nu te cuprină nici o mirare dacă ca o femeie debilă, în corespondințele mele față de un avocat cum ești dta, am avut cutezanța de a mă folosi chiar și de concipienți.

Te asigură însă că concipientele se află aci, și pre timpul balului cu venitul de 45 fl. v. a. și fii sigur că

cunoscutul Dniei tale informator, te-a indus în eroare, și amendurora vi se poate atribui eroarea ce o comiteți, poreclind de „venetici” pre acei bărbați, cari de altmintrelea — fie ăis între noi — au multe de a repara, după atari semenatori de neghină, din a caror șiruri nu se vede alt ceva, decât o invidie prea înțelenita, și mult reu-tăcioasă.

Dar încă te asigură dle avocat Patișă, că cu toate calumniile dtale de felul acesta, născocite asupra-mi, ba de te vei încerca a arunca măcar și cu petri în mine, nu mă vei putea a bate, dela calea ce mi'am propus, spre ajungerea scopului reuniunii noastre în folosul binelui de obște.

Le am ăis acestea, nu pentru a spala de pre mine afirmatul neadever, ci pentrucă Onor. public, cetitoriu săși poată da verdictul, la carele eu din partemi mă supun cu inima curată.

Anna Gall, președ. reu.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

„Limes Dacicus“ *)

(Urmasre.)

În Limite se pot deosebi patru pasagiu, adecă 1 la Castelul dela Poiana 2. la Castelul dela Pogujor lângă poarta Meseșina, așa numita Scoala; 3. la Propugnaculul duplu lângă Arșura (Nr. 10) și 4. la turnul de pază dela Suvár (?) (Nr. 20) Cel dintăiu era la indoitura Limitei, adecă acolo, unde se trage spre comit. Bihorului, un pasagiu însemnat spre țeara locuită de de barbari și verosimil și stația *portorii*; al doilea forma poarta cea de frunte, prin care partea provinciei de cătră apus și meadă noapte avea relații comerciale cu regiunea *transvalium*, respective cu barbarii. Drumul acesta unia Dacia cu Panonia munteană și verosimil chiar și cu șanțul dela Csörsz (?), eară Scoala a fost stațiunea *portorii* a liniei acestei de comunicațiune. Al treilea și al patrulea pasagiu servia spre scopuri de mai puțină însemnatate. Strimtoarea văii dela Agriși forma de asemenea la Borza un pasagiu al Limitei și negreșit cercetările, care se vor face în viitor, vor scoate la lumină urmele castelului de acolo. Gurile riurilor Almaș și Gaura lângă Castrul Tihău au a fi socotite ca *Aditus* mai mari și mai deschise.

Pe dinlăuntru valului în diferite depărtări, dară tot în liniă paralelă, se aflau așa numitele *Castra stativa* a căror șir forma basa strategică spre apărarea Limitei. Castrele aceste prevedeau Propugnaculele valului cu custodia necesară, și adecă așa că garnisoana fie-cărui Castru da custodia Propugnaculelor situate mai aproape. Castrele aceste stative, care prin un drum stau în legătură unul cu altul, sunt următoarele: 1. Castrul dela Bologa (Resculum), circa 3 Chilometri departe de Val, respective de Castelul dela Poiana; 2. Castrul dela Bazna 5 1/2; 3. Castrul dela Buciumulmic 4. Castrul dela Unguraș (Largiana scil. castra) 7 3/4 5. Castrul dela Romita 7 1/2; 6. Castrul dela Mojgrád Zsákfalva (?) (Porolissum) 1 1/2, respective 3 3/4 și în fine 7. Castrul dela Tihău în Capul Valului 2 1/2 de Kilometri. Castrele pentru dificultăți topice trebuia să se facă ceva mai departe de Val, adecă sub coasta de cătră sud și răsărit a muntelui Meseș în valea dela Agriși respective lângă riurile Crișului și Almașului. Pe culmile înguste ale muntelui și așa nu era loc de Castrele aceste: afară de aceasta erau destul de aproape de Val. Strategul roman, care destină locul Castrelor acestora, n'a gândit că are să vie tim-

*) Reprod. din „H. Ztg“.

pul, când se se tragă la îndoială că nu sânt făcute de Romani, fiindcă Castrele nu s'au situate aproape de Vall. Dacă privim mai bine muntele Meseşului vom vedea că altmintre nici n'a putut procede. — Întărirea Porolissumului în capul Limitei de cătră apus și a meađănoapte stau în legătură strictă cu el.

(Va urma.)

Loterie.

Sâmbătă în 28 Octomvre 1882.
Buda: 67 61 47 38 25

Bursa de Viena și Pesta
Din 28 Octomvre n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.20	119.10
Renta de aur ung. de 4%	86.95	86.90
Renta ung. de hârtie	86.05	86.10
Împrumutul drumurilor de fer ung.	133.50	133.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	90.—	90.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.75	110.25
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.75	94.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.75	99.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorfire	96.75	97.—
Obligațiuni urbariale temeșiane	97.75	98.75
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorfire	96.75	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	97.70	97.75
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	97.50	97.75
Sorși ungurești cu premii	117.25	117.25
Sorși de regularea Tisei	109.—	109.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.70	76.50
Datorie de stat anstr. în argint	77.45	77.30
Renta de aur austriacă	95.40	95.25
Sorși de stat dela 1860	131.25	131.—
Ațiuni de bancă austro-ung.	837.—	830.—
Ațiuni de bancă de credit ung.	297.50	296.50
Ațiuni de credit austr.	307.75	306.60
London (pe polița de trei luni)	119.15	119.20
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.66	5.67
Napoleon.	9.46 ¹ / ₂	9.47
100 marce nemțesci.	58.40	58.35

Nr. 280 [278] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la scoala confesională gr. or. din Stina se escrie concurs cu termen până la 30 Octomvre a. c. st. v pe lângă următoarele emolumente:

1. În bani gata 80 fl. v. a.
2. În naturale 40 vici cu grăunțe.
3. 10 Punți de slănină
4. Orgii de lemne 4 din cari se încăldește și scoala.
5. Punți de lumini 5.
6. Conți de hârtie pentru cataloage 3.
7. Cuartir liber în scoală și venit din grădina de pomărit, toate aceste computate în bani rezultă suma de 143 fl.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiți ași așterne suplicile instruite după statutul organic subscribului oficiu protopresbiterial în Fizes-Sentpetru cu atestat de calificațiune și că sânt versași și în limba maghiară. Stina în 13 Octomvre 1882.

Comitetul parochial în conțelegere cu **Petru Roșca m. p.,** ppresb.

Nr. 365. [279] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresc la scoala confesională gr. or. din Ștena cu termenul până la 1-a Noemvre a. c. st. v.

Emolumente:

1. Salariu anual de 80 fl. dela popor.
2. quartir și lemne de foc de ajuns.
3. dreptul pentru un rimătoriu la ghinde.

Suplicantii vor avea a se îndrepta cu cererile lor concursuali instruite conform prescriptelor din vigoare la oficiul protopresbiterial al Cohalmului. Cohalm, 15 Octomvre 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial. **Nicolau D. Mircea m. p.,** adstr. ppresbiterial

Nr 40. [271] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători I și al II la scoala confesională gr. or. în comuna Vinerea protopresbiteratul Oreștiei se escrie a doua oară concurs până în 24 Octomvre 1882 st. v.

Emolumentele sânt; pentru postul de învățătoriu I salariu ficsat 250 fl. v. a. quartir liber în edificiul scoalei, și lemne de încălđit. Pentru postul de învățătoriu al II salariu ficsat 155 fl. v. a. quartir liber în edificiul scoalei și lemnele de încălđit.

Doritorii de a ocupa aceste stațiuni sânt avisași ași trimete concursule instruite cu toate documentele prescise de regulamentele vigente subscribului comitet parochial până inclusive 24 Octomvre a. c.

Vinerea în 4 Octomvre 1882.

Comitetul parochial.

Teodor Herlea m. p.
președinte.

Nr. 249 [273] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la scoala populară confesională gr. or. din M. Bretea protopresbiteratul Iliei cu termenul până la 17 Octomvre a. c. st. v. când va fi și alegerea.

Emolumentele sânt.

1. În bani gata salariu anual 80 fl. v. a.
2. În bucate 60 ferdele cucuruz a 16 cupe în boambe.
3. lemne 3 orgii, din care este a se încălđi și scoala.
4. Grădină de legumi.
5. Cuartir liber în edificiul scoalei.

Se poftescce ca concurenții să aibă cunoscință și despre limba maghiară să și fie cântăreți buni.

Cererile instruite conform legilor din vigoare sânt a se adresa la subscribul oficiu protopresbiterial.

Gurasada 5 Octomvre 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial. **Alecsiu Olariu m. p.,** admstr. ppresbiterial.

Nr. 392 [272] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea următoarelor stațiuni învățătoresc în protopresbiteratul Brașovului II.

1. Dobârlău, cu salariu anual 413 fl. computându-se și emolumentele cantoralii.
2. Apața cu salariu de 125 fl. și anume în bani gata 60 fl., în alte beneficii 65 fl.

Concurenții au să arete și cunoscință limbei maghiare. Cererile instruite cu cele prescise în regulamentele vigente sânt a se așterne până în 21 Octomvre subscribului oficiu protopresbiterial.

Brașov 8 Octomvre. 1882.

În conțelegere cu comitetele parochiali. **Ioan Petric m. p.,** protopresbiter.

[274] 3—3

Memorialul partidei naționale române

compus din însărcinarea conferenței din Maiu 1881 a reprezentanților alegătorilor români a apărut în limba maghiară română și germană, fie-care în edițiune separată și se poate procura **dela librăria tipografică arhidiecesane în Sibiu** cu prețul de 1 fl. (și 5 cr. pentru portul postal).

Librăriilor se acoardă prelungă solvirea comptantă provisiune de 20%

Colectanții primesc după 10 esemplare unul grătuit.

Comandele în detaiu se pot face mai ușor prin asignațiuni postale.

Librăria tipografică arhidiecesane.
Sibiu, strada măcelarilor Nr. 37.

Nr. 4512 civ. 1882 [276] 1—3

Publicațiune.

Aduc la cunoscința publică că în locul inginerului, care a lucrat până acum în afacerea comasării hotarului S. Sebeșului este a se alege alt inginer și așa pentru alegerea inginerului lucrător și în legătură cu aceasta pentru pregătirea preliminarului de spese se pune termenul pe **6 Noemvre 1882 la 9 oare înainte de ameăzi în S. Sebeș.**

La aceste sânt invitați toți posesorii interesași cu adausul că absentarea unuia s'au altuia nu împedecă pertractarea

Sibiu în 26 Octomvre 1882. În numele tribunalului reg.

Ioan Vasarhely m. p.,
jude trib. reg. ca jude cemis.

A eșit de sub tipar și se află de vândare în toate librăriile:

CĂLINDARUL BUNULUI ECONOM

pe anul comun 1883.

Întocmit de

D. Comșa și Eugen Brote.

Cu mai multe ilustrațiuni intercalate în teest.

Anul VII.

Cuprinsul: Călindariul: ăilele de preste an, chronologia, Pascălia, Anot'mpurile, Sistemul planetar al soarelui, Umblarea timpului în decursul anului, Întunecimi, Sărbătorile schimbătoare și posturile. Genealogia tuturor caselor domnițoare din Europa cu deosebită considerare a casei hab-burgice. Tărgurile: conspectul complet al tărgurilor din Ardeal în rënd alfabetic și cronologic; tărgurile din Ungaria, din Bucovina și din România. — POSTA: Posta de epistole, de mesagerie, corespondența telegrafică. Raportul între măsurile vechi și nouă. TIMBRE. Tabela de interese. Tabela comparativă a valorilor de bani din toate țările. SFĂTUITOR JURIDIC: Legea comunală (§. 1-62). PARTEA ECONOMICĂ: Cultivarea fragilor de Alexandru Ciura. Un șopron de bucate potrivit, (cu 2 ilustrațiuni). Tăvălicul și folosirea lui (cu 2 ilustrațiuni). Însenarea oilor prin numerătoare, (cu 3 ilustrațiuni). Uscătoarea de poame pe vatră (cu 1 ilustrațiune). Un adunăto în practic de fân (cu 2 ilustrațiuni). Despre sēmēnat. O scară cu roate (cu 1 ilustrațiune). Cât se seamănă pe 1 hectar. Timpul încolțirei și vegetațiunii la diverse plānte agricole, Tabela despre mașinile mai însemnate agricole. Din care material căt vinars se estrage. Greutatea fructelor și sēmēntelor mai îndatinate. Cât timp poartă animalele agricole. PARTEA BELETRISTICĂ: Povestea lui Stan Pățitul. Poesii. Glume (cu 4 ilustrațiuni): Inserate.

Prețul 45 cr. sau 1 franc (leu).

[277] 4—3

Editura tipografică Josif Drotleff.

Tragerea în 5 Ianuarie

a **LOTERIEI ESPOȘIȚIUNEI TRIESTINE.**

1. câștig principal bani gata floreni 50.000

2. câștig principal bani gata floreni 20.000

3. câștig principal bani gata floreni 10.000.

Mai departe

1 a fl. 10,000 — 4 a fl. 5000 — 5 a fl. 3000 — 15 a fl. 1000 — 30 a fl. 500 — 50 a fl. 300 — 50 a fl. 200 — 100 a fl. 100 — 200 a fl. 50 — 542 a fl. 25, suma

1000 nimeritori 213.550 floreni

afară de acestia alți mulți nimeritori secundari în obiecte de espoșițiune dăruite de esponenți.

Prețul unei sorți 50 cruceri.

Comande pe lângă adausul de 15 cr. spese postale sânt a se adresa la **Despărțementul Esपोșițiunii Triestine**

[264]

Piazza Grande Nr. 2 în Triest.

6—6

Cea dintâiu fabrică ung.

de mașine și aparate de stins și turnătoarea de clopote și metal

a lui

Francisc Walser

Filială pentru Transilvania în Cluj, strada Monosturului 12,

recomandă preoțimeii înalte, curatorilor și epitropilor

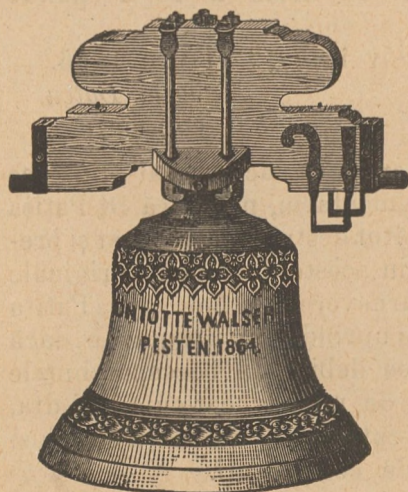
turnătoarea sa de clopote, cea mai mare în patrie,

care esistă de mulți ani și e proveđiută în abundență cu cele mai noue mijloace ale tehnicii și corespunde tuturor recerintelor.

Clopotele se toarnă după acorduri armonice de sunetul cel mai clar argintiu.

Mai departe recomandă același **bogatul seu deposit de proaște de foc și de grădini, sorburi (pumpe), fântâni de casă și de grădină, întocmeli de scaldă etc.**

La dorință, cataloage gratuite și francate.

(232) 17—20